

EVVK:n sietämätön ihanuus: Lisämateriaali

© A. Sovijärvi, 2001

Mitä kukaan ei koskaan kysynyt.

Kirjoittamistani teksteistä, tämä on ensimmäinen pitkä ensimmäisessä persoonassa kirjoitettu teksti. Sen lisäksi, tämä on ensimmäinen 'elämä'-tyyliin menevä pitkä teksti, kyseisen tyylin novellejahan olen kirjoittanut jo useita.

Toinen huomattava asia on se, että tässä ei ole yhtä kertomusta vaan miltei kaksikymmentä. Olen yrittänyt ylläpitää päähenkilön turhautuneisuuden kuvauksia yllä koko tekstin läpi; ensimmäisiä versioita lukeneet ilmeisesti eivät lukeneet ollenkaan ensimmäistä kappaletta jossa useimmille olutiloille annettiin syy. Tämä teksti rikkoi ehdottomasti ennätykset väännellyissä sananlaskuissa sekä viittauksissa, joita sain ympättyä tarinaan urakalla.

Lukiessani Simonin kirjoittamia BOFH:eja, en koskaan nähnyt tarinan päähenkilöä vakavana ihmisenä, ennemminkin hieman syyttä vittumaisena. Saadessani oman ideani kirjoittaa vastaavantyyppinen kertomus minun oli aivan pakko luoda sille taustoja selvittävä alku ja jutut yhteen nitova loppu. Kirjoitin tekstin teknoanarkiahuumoriksi, mutta jätin rivien väliin sanoman, millaiseksi tämän päivän yhteiskunta ihmiset ajaa. Mieti sitä, etenkin jos huvitit itseäsi koulussa potkimalla muita päähän.

"Pahin nöyryytyksesi on vain jonkun toisen tilapäinen huvitus."

Tämän tekstin mukana saat (ja sinun pitääkin) nauraa. Päähenkilö ja hänen hengenheimolaisensa ottavat elämästä kaiken irti taistellessaan menneisyyttään vastaan. Haluaisin kuitenkin painottaa, että EVVK *EI* ole tekninen dokumentti, minulle *EI* tarvitse lähettää "toi on mahdotonta"-nootteja yksityiskohdista. Olen ampunut yli aivan tarkoituksellisesti; kirjoittajan etuhan on siinä, että kaikki mitä hän sanoo, tapahtuu.

Toivon todella, että viihdyit. Jos tiedät jonkun joka voisi tästä tekstistä pitää, kerro hänelle!

Teksti on omistettu kaikille niille, jotka yrittävät paikkailla elämäänsä koulun jäljiltä. Kestäkää!

Versio 2.00

Nyt on jo yli vuosi alkuperäisen EVVK:n julkaisusta ja tyyli on muuttunut paljon. EVVK on luetuin ikinä kirjoittamani fiktiivinen teksti tällä hetkellä ja olen ollut täysin tietoinen että sen kieliopillinen ulkoasu ei enää edusta uusinta tietämystäni. Näin ollen päätin revisioida tekstin versioon 1.02.

Lukiessani kokonaisuutta läpi mieleeni palasi hirveä määrä vanhoja muistoja, lisäksi monia kohtia mitkä alkuperäisen tekstin kirjoitusvaiheessa olivat mielessä, mutta unohtuivat ennen kuin sain kirjoitettua ne muistiin.

Aloitin version 1.02 kirjoittamisen ja ensimmäisen luvun kohdalla totesin että minulla on EVVK:n aiheesta vielä paljon enemmän sanottavana kuin mitä muokkauksen kohteena ollut v1.01 sisälsi. Niin sain idean uudelleen kirjoittaa tekstin; seassa on pätkiä alkuperäisestä, ensimmäisessä luvussa suurin osa. Jos vanha EVVK on vielä muistissa, huomaat nopeasti miten paljon yksityiskohtia on lisätty, moni ennen yhdellä lauseella kuitattu kohta on nyt kokonainen kappale, monia vuoropuheluita on lisätty ja tarinan yleisilmettä on viety jonkin verran syvemmälle päähenkilön ajatuksiin. Ja yksi lukukin on lisätty; otin sen pois alkuperäisestä julkaisuversiosta sen erottuessa turhan räikeästi yleisestä linjasta, tässä versiossa se on

muokattuna mukana. Halusin ehdottomasti esitellä alkuperäisestä tuon tiputetun luvun mukana tippuneen Torspon, joka tullaan näkemään myöhemminkin EVVK:ssa. Myös firman rakas kallonkutistaja, Täti Moonika tullaan tapaamaan.

Viimeistä lukua ei ole tarkoitettu koko EVVK:n lopetukseksi, kokonaisuuteen kuuluu 2 tekstiä, "EVVK:n sietämätön ihanuus" sekä "EVVK:n toinen tuleminen". En tiedä milloin seuraava osa tulee julkaisuun, 2002 alkanut "The unbearable sweetness of the ICCL"-sarjakuva laajentaa EVVK:n maailmaa sen verran, että taidan odottaa julkaisun kanssa sarjakuvan valmiiksi tulemistä. Nyt julkaistuna EVVK:n toinen tuleminen todennäköisesti spoilaisi aika rankasti sarjakuvan lopun.

Voit lukea sarjakuvaa osoitteessa <http://iccl.fi/>

Versio 2.01 korjaa pikkuvirheitä edellisestä, ei suuria muutoksia.

Terveiset, ei missään tietyissä järjestyksessä.

JouniN, Machine, Cyrus, opj, SunIce, Sprinkle, #suomi, rook, Tronic, Skraba, Juuhi, Syysmies, Gon, Anssi, BeiKKo, Oami, Tohtori, Ranger, GH-ihmiset, Kristian Mattila, Reni, Mara, Tkalliok, Saketzu, B-Jazz, LeKSA, Hanna, Grypt, pidemmän ajan FBN-tuttavuudet ja muut jotka uskotte olevanne sen arvoisia sekä tietenkin lukijakunta.

Muistan myös lämmöllä teitä, jotka ovat minua palautteen nimissä lähestyneet.

KIITOS!

EVVK without a cause?

Olen aina pitänyt BOFH:ista, tosin hänen persoonansa on ehkä hieman "rebel without a cause"-tyyppinen. Originaali idea oli kääntää BOFH suomeksi, mutta siitä olikin jo suomennettu versio. Pohdin aikani ja päätin kirjoittaa BOFH:n suomeksi, mutta uusilla seikkailuilla. Ensimmäiset kappaleet kirjoitettuani totesin etten voi luoda hahmoa, joka on syyttä maanvaiva, vaan loin kokonaan uuden hahmon, EVVK:n nimettömänä pysyvän päähenkilön. Kun aloin kirjoittaa EVVK:ta, kaivoin tekstieni seasta BOFF:n (Bastard Operator From Finland) alun ja ajattelin jatkaa siitä, mutta sen alku oli jotenkin liian iloinen siihen masentavaan tyyliin, joka minulla oli hahmolle mielessä. Huumorin nimissä kuitenkin päätin liittää tuon aivan originaalin tarinan alun tähän jatkoksi. Hajotkaa :)

Bastard Operator From Finland.

Aloitus.

Lähestyin ulko-ovea ja kaivoin esille avainnippuni. Viimeisten metrien aikana setvin nipusta magneettiavaimen jonka työnsin nopealla liikkellä oven vieressä olevaan lukulaitteeseen. "Access Authorised" tuli laitteen LCD näytölle piippauksen kera, pistin merkille kylmän ilman aiheuttaman viiveen näytössä. Ovi lokahti auki ja kävelin sisään koulurakennukseen työntekijöiden puolelle. Kävelin pitkin käytävää ja katselin ovissa olevia nimikylttejä. Pysähdyin lopulta oven kohdalle, jossa luki "Tekninen ylläpito". Avainnippulle löytyi jälleen käyttöä ja oven avautuessa huoneesta tulvahti ihanan lämmintä ilmaa ja tuuletuslaitteiden tasainen humina alkoi kuulua. Istahtaessani työtuolilleni pöydällä oleva kello napsahti 6:59:stä minuutin eteenpäin.

Tätä siis teen työkseni, avustan laitoksen ihmisiä koneongelmien sattuessa. Minusta ei pidetä erityisemmin, eikä siinä mitään, en minäkään pidä muista. Ottaen huomioon että käytän

koulun serveriä lähinnä penkinä itse, saan nöyryyttää niitä, jotka nöyryyttävät minua.

Maanantai.

Kesken päivän työ alkoi rasittaa (raahasin video+televisio yhdistelmän huoneeseeni ja katselin satelliittikanavia) joten piipahdin ruokalaan hakemaan muutaman pullon kokista ja munkkeja. Koulun läpänheittäjä Jartsa (ATK:n perusteet / jatkokurssi-opettaja, omasta mielestään vastustamaton naistenmies, osaston naisten seläntakanapuheiden perusteella sovinistisika) törmäsi vastaan ja alkoi piikitellä minua siitä, pitäisikö minun olla ahtamassa munkkeja vai tekemässä töitä.

Ei, minun pitäisi olla varmistamassa ATK-laitteiden toimimattomuus Jartsan seuraavalle tunnille.

[ja tähän asti kirjoitettuani totesin että tämä ei tule toimimaan]